Dosar nr.2-26028175-05-25r-29072026

Prima instanţă: Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Natalia Pasat

CURTEA DE APEL SUD

D E C I Z I E
în numele Legii

23 octombrie 2026 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
președintele completului de judecată, judecător Evgheni Bancov,
judecătorii: Inga Gorlenco și Andrei Scripcenco,

a judecat fără prezența părților, în ordine de recurs, recursurile declarate de executorul judecătoresc Condrea Nadejda și de creditorul Caciurianț Vladimir împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 08 iulie 2026, pronunțată în cauza civilă la demersul executorului judecătoresc Condrea Nadejda privind aplicarea față de debitorul Popa Andrei a interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni,-

Asupra recursurilor, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

C O N S T A T Ă :

În fapt:

La 06 martie 2026 executorul judecătoresc Condrea Nadejda a depus în Judecătoria Cahul, sediul Central, demers privind aplicarea interdicției de a părăsi țara, pe un termen de 06 luni, în privința debitorului Popa Andrei, în scopul asigurării executării documentului executoriu.

În motivarea demersului executorul judecătoresc a indicat că, la executorul judecătoresc Condrea Nadejda se află la executare documentul executoriu nr.2-1753/2021 din 19 aprilie 2022, emis de Judecătoria Cahul, sediul Central, privind încasarea sumei de 7 463,31 USD datorie și suma de 4 865 lei cu titlu de cheltuieli de judecată de la Popa Andrei, anul nașterii *****, domiciliat *****, IDNP *****, în contul creditorului Caciurianț Vladimir, IDNP *****. În vederea asigurării executării documentului executoriu menționat, au fost aplicate măsuri de asigurare a executării și reieșind din informațiile parvenite de la instituțiile deținătoare de registre de stat, s-a stabilit că debitorul Popa Andrei nu deține mijloace bănești la conturi bancare, bunuri mobile, care ar putea fi urmărite în contul stingerii datoriei, nu este angajat în câmpul muncii, deține doar bunuri imobile. A susținut că pe parcursul executării silite, inițiate în anul 2022, executorul judecătoresc a întreprins în mod constant acţiuni de executare în vederea realizării creanței stabilite prin documentul executoriu. Astfel, pe durata ultimilor aproximativ trei ani, în cadrul procedurii de executare au fost identificate şi supuse urmăririi bunuri imobile aparținând debitorului, asupra acestora fiind întreprinse acțiuni procedurale prevăzute de legislația în vigoare, inclusiv aplicarea sechestrului şi inițierea procedurilor de valorificare. A comunicat că au fost petrecute trei licitații de vânzare bunurilor ce aparțin debitorului. Creditorul a solicitat

transmiterea bunurilor în contul achitării creanțelor, iar transmiterea bunurilor nu a avut loc deoarece creditorul nu a achitat cheltuieli de executare. Totodată, din materialele dosarului rezultă că debitorul a participat la acțiunile de executare, fiind prezent la întocmirea actelor procedurale şi fiind informat despre desfășurarea procedurii de executare şi din partea debitorului nu au fost contestate actele executorului judecătoresc A notat că, în procesul executării silite s-a stabilit că debitorul nu traversează frontiera Statului Republica Moldova. A specificat că, creditorul prin cerere, a solicitat înaintarea în instanța de judecată a demersului cu privire la aplicarea în privința debitorului a interdicției de a părăsi țara. Având în vedere că debitorul se eschivează de la executarea hotărârii judecătorești, cât și faptul că părăsirea hotarelor Republicii Moldova ar face imposibilă/dificilă executarea hotărârii judecătorești, ținând cont de faptul că scopul executării silite, statuat la art.1 Cod de executare, rezidă în a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege, în temeiul art.22 alin.(1) lit.w), x) și art.64 Cod de executare, a solicitat executorul judecătoresc aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni în privința debitorului Popa Andrei.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 08 iulie 2026, a fost respins demersul executorului judecătoresc Nadejda Condrea cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni în privința debitorului Popa Andrei.

Solicitarea și argumentele recursurilor:

Legalitatea încheierii instanței de fond a fost contestată cu recurs, la 24 iulie 2026 de către executorul judecătoresc Condrea Nadejda, prin care a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 08 iulie 2026, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admis demersul executorului judecătoresc privind aplicarea interdicției de a părăsi Republica Moldova pe un termen de 6 luni în privința debitorului Popa Andrei.

În motivarea recursului a indicat că, încheierea atacată este nelegală și neîntemeiată, fiind pronunțată în urma unei aprecieri incomplete a probelor administrate, a unei interpretări eronate a art.64 din Codul de executare și a unei motivări insuficiente, din următoarele considerente: Demersul executorului judecătoresc a fost însoțit de 103 file, care reflectă întreaga desfășurare a procedurii de executare din anul 2022 până în prezent. Materialele anexate demonstrează în mod incontestabil că executorul judecătoresc a întreprins în mod constant toate măsurile procedurale prevăzute de Codul de executare în vederea realizării creanței. Cu toate acestea, instanța s-a limitat la afirmația generală că executorul judecătoresc „nu a demonstrat că a întreprins toate măsurile necesare”, fără a analiza conținutul materialelor anexate și fără a indica expres care măsuri prevăzute de lege nu ar fi fost întreprinse. O asemenea motivare este una formală și nu satisface exigențele unei hotărâri motivate. Însăși încheierea instanței confirmă că executorul judecătoresc a aplicat măsurile prevăzute de lege. Din partea descriptivă a încheierii rezultă că instanța a constatat expres că: au fost aplicate măsurile de asigurare; au fost efectuate verificări în registrele de stat; au fost identificate bunurile debitorului; asupra bunurilor imobile a fost aplicat sechestru; au fost organizate trei licitații publice; creditorul a solicitat transmiterea bunurilor în contul creanței; debitorul a participat la actele de executare și a fost informat despre desfășurarea procedurii. În mod paradoxal, după constatarea tuturor acestor împrejurări, instanța concluzionează că executorul judecătoresc nu ar fi întreprins toate măsurile necesare. Instanța nu indică ce măsuri concrete ar mai fi trebuit întreprinse, instanța afirmă că executorul judecătoresc

nu a epuizat toate măsurile prevăzute de lege. Totuși, în cuprinsul încheierii nu este indicată: măsura concretă care nu ar fi fost aplicată; norma legală care obliga executorul judecătoresc să o întreprindă; motivul pentru care măsurile deja aplicate nu sunt suficiente. Prin urmare, concluzia instanței reprezintă o simplă afirmație, lipsită de argumentare juridică. Instanța a reținut că executorul judecătoresc „urma mai întâi să anunțe în căutare debitorul pentru a se asigura prezența acestuia în fața executorului judecătoresc". Această concluzie nu are niciun suport în lege. Din textul normei prevăzute de art.64 alin.(1) Cod de executare, rezultă că legiuitorul a prevăzut numai două condiții cumulative: prezența debitorului să fie necesară pentru executarea eficientă; anterior să fie aplicate măsurile de asigurare. Legea nu prevede obligația declarării prealabile în căutare a debitorului; epuizării unor măsuri suplimentare neidentificate de instanță; existenței unei condiții suplimentare create prin interpretare judiciară. Prin urmare, instanța a adăugat la lege o condiție nouă, inexistentă în art.64 Cod de executare. Or, instanța nu poate completa legea și nu poate crea obligații procesuale pe care legiuitorul nu le-a instituit. Dacă legiuitorul ar fi considerat necesară declararea în căutare înaintea aplicării interdicției de părăsire a țării, această condiție ar fi fost prevăzută expres de norma legală. Concluzia privind declararea în căutare este și contrară situației de fapt, materialele dosarului demonstrează contrariul. Instanța însăși reține că, domiciliul debitorului este cunoscut; acesta a recepționat actele executorului judecătoresc; a participat anterior la acțiunile de executare; a fost informat despre desfășurarea procedurii. În asemenea circumstanțe nu există nici temei juridic pentru declararea persoanei în căutare. Prin urmare, argumentul instanței este contradictoriu cu propriile constatări. Instanța afirmă că executorul judecătoresc nu a argumentat în ce mod interdicția ar contribui la executarea documentului executoriu. În realitate, necesitatea acestei măsuri rezultă chiar din circumstanțele cauzei. Procedura de executare durează din anul 2022, în tot acest timp: obligația nu a fost executată; bunurile au fost urmărite; au fost organizate trei licitații; creanța nu a fost realizată integral; debitorul continuă să nu execute obligația stabilită prin hotărârea judecătorească. În aceste condiții, prezența debitorului este indispensabilă pentru desfășurarea eficientă a procedurii de executare, inclusiv pentru: prezentarea acestuia la solicitarea executorului; furnizarea explicațiilor privind executarea obligației; identificarea eventualelor bunuri sau venituri; efectuarea altor acte procedurale prevăzute de Codul de executare. În cazul părăsirii teritoriului Republicii Moldova, realizarea acestor acte devine semnificativ mai dificilă, iar executarea documentului executoriu poate fi tergiversată sau chiar compromisă. Prin urmare, măsura solicitată nu are caracter sancționator, ci reprezintă un instrument procesual temporar destinat asigurării executării efective a hotărârii judecătorești și protejării dreptului creditorului recunoscut printr-un document executoriu. Instanța nu explică: care dintre cele 103 file nu confirmă măsurile întreprinse; ce alte măsuri trebuiau aplicate; de ce măsurile efectuate nu sunt suficiente; care este temeiul legal al obligației de declarare în căutare. În lipsa acestor explicații, încheierea nu permite verificarea legalității soluției adoptate și contravine obligației instanței de a pronunța o hotărâre motivată.

Totodată, la data de 28 iulie 2026, a fost înregistrat recursul creditorului Caciurianț Vladimir împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 08 iulie 2026, potrivit căruia solicită casarea integrală a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care demersul executorului judecătoresc privind aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 lui față de debitorul Popa Andrei, să fie admis integral.

În motivarea cererii de recurs, creditorul a specificat următoarele: încheierea contestată este ilegală, vădit neîntemeiată, adoptată cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept

material şi procesual, precum şi cu ignorarea flagrantă a circumstanțelor reale ale cauzei și a echilibrului dintre drepturile debitorului de rea-credință și drepturile fundamentale ale creditorului. Prima instanță a reținut în mod eronat că executorul judecătoresc nu ar fi demonstrat epuizarea tuturor măsurilor de asigurare a executării. Această concluzie este contrazisă direct de constatările instanței din chiar textul încheierii, unde se confirmă expres că: s-a intentat procedura de executare și s-au emis încheieri de asigurare (12.07.2022); s-au interogat registrele de stat, stabilindu-se lipsa conturilor bancare, a veniturilor oficiale și a bunurilor mobile; s-au desfășurat 3 licitații imobiliare eșuate. Procedura de executare se află într-un blocaj total de peste 4 ani. Măsurile ordinare de executare s-au dovedit ineficiente din cauza pasivității și relei-credințe a debitorului. Interdicția de a părăsi țara este tocmai măsura legală proporțională prevăzută de art.22 lit. x) şi art.64 Cod de executare pentru a preveni eschivarea definitivă a debitorului şi pentru a-l determina să coopereze cu instanța și executorul. Prima instanță a reproșat executorului judecătoresc faptul că „urma mai întâi să anunțe în căutare debitorul pentru a se asigura prezența acestuia”. Această motivare reprezintă o gravă eroare de aplicare a dreptului procesual: Conform art.62 din Codul de executare, anunțarea în căutare se aplică exclusiv în cazul în care nu se cunoaște locul de aflare/domiciliul debitorului. În cazul de față, locul de domiciliu al debitorului Popa Andrei este bine cunoscut (*****), iar instanța reține expres în motivare că debitorul a recepționat citațiile şi actele la domiciliu (f.d.18, 43). A solicitat anunțarea în căutare a unei persoane ale cărei domiciliu şi prezență fizică sunt cunoscute, dar care refuză să execute o hotărâre judecătorească, reprezintă o cerință contrară legii şi o tergiversare artificială a executării. Prima instanță s-a preocupat exclusiv de abstractul „drept la libera circulație” al debitorului Popa Andrei, ignorând complet conduita de rea-credință a acestuia şi situația de o extremă vulnerabilitate a creditorului Caciurianț Vladimir: subsemnatul este o persoană în etate (pensionar, născut la *****), diagnosticat cu o patologie *****(stare după operația Hartmann, supus în februarie 2026 altor două operații chirurgicale majore: înlăturarea ileostomei şi drenajul abcesului, conform Extrasului Medical nr.1270 din 04.03.2026), cumulată cu Boală *****. Mijloacele financiare reținute ilegal de debitor de peste 4 ani îi sunt vital necesare pentru procurarea medicamentelor şi asigurarea tratamentului oncologic de supraviețuire. Atenționează respectuos că, pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, se află în curs de examinare dosarul nr.25-3/2026 (05/1-13-14418) privind cererea de chemare în judecată depusă de Caciurianț Vladimir către Ministerul Justiției, în temeiul Legii nr.87/2011, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral și material. Refuzul neîntemeiat al Judecătoriei Cahul din 08 iulie 2026 de a aplica măsuri coercitive legale (interdicția de a părăsi țara) constituie un nou act procedural care adâncește starea de ineficiență a actului de justiție și blochează definitiv executarea. Decizia ce urmează a fi pronunțată de Curtea de Apel Sud pe marginea prezentului recurs va fi anexată ca probă directă la dosarul contra Ministerului Justiției pe Legea nr.87/2011, pentru a demonstra pasivitatea și toleranța instanțelor de judecată față de eschivarea intenționată a debitorului.

Termenul de depunere a recursului:

Conform art.425 Cod de procedură civilă *„termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii”*.

Analizând lucrările dosarului, se atestă că încheierea contestată a fost emisă de către prima instanță la 08 iulie 2026. Conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc, la data de 22 iulie 2026 încheierea recurată a fost expediată în adresa participanților la proces (f.d.62), lipsind

dovada recepționării. Cererea de recurs, depusă de executorul judecătoresc Condrea Nadejda, a fost înregistrată la data de 24 iulie 2026 (f.d.63), iar cererea de recurs depusă de creditorul Caciurianț Vladimir a fost înregistrată la data de 28 iulie 2026 (f.d.70-74), astfel, Completul de judecată reține respectarea termenului de înaintare a recursurilor împotriva încheierii emise de prima instanță.

Înștiințarea părților.

În conformitate cu prevederile art.423 alin.(1) Cod de procedură civilă *"încheierea dată în prima instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul cod"*. Iar, potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă *"recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților"*.

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe.

În termenul stabilit nu a fost depusă referință și nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia încheierii atacate pe baza materialului din dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind materialele dosarului, analizând încheierea contestată în raport cu argumente invocate în cererile de recurs și cu înscrisurile administrate la cauza civilă, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursurile sunt întemeiate, motiv care impune necesitatea admiterii acestora, cu casarea integrală a încheierii primei instanțe, cu soluționare prin decizie problema respectivă.

În acord cu prevederile art.427 lit.c) Cod de procedură civilă *„instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă"*. Iar, potrivit art.1 alin.(1)-(2) Cod de executare *„procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege. În scopul îndeplinirii sarcinii prevăzute la alin.(1), legislația privind executarea stabileşte competența executorului judecătoresc, modul şi condițiile de executare silită a documentelor executorii"*.

Conform art.64 Cod de executare *„(1) interdicția de a părăsi țara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci cînd prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții. Încheierea instanței de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicția de a părăsi țara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părților. Instanța care examinează demersul poate dispune citarea participanților la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în demers. (1^1) Încheierea instanței de judecată prin care se dispune aplicarea interdicției de a părăsi țara se trimite spre executare Poliției de*

Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne. (2) Dacă este necesară menținerea interdicției pe un termen mai mare, aceasta poate fi aplicată în mod repetat în urma unui demers motivat al executorului judecătoresc, dar nu mai mult de 3 ori în cadrul aceleiași proceduri de executare. (3) În cazul încetării procedurii de executare în condițiile art.83 lit.a)-c) şi e)-g) din prezentul cod sau restituirii documentului executoriu, interdicția de a părăsi țara se revocă de către executorul judecătoresc. În cazul în care în procesul de executare a documentului executoriu dispare necesitatea menținerii interdicției de a părăsi țara, precum şi în cazul încetării procedurii de executare în condițiile art.83 lit.d) din prezentul cod, această interdicție se revocă de către judecător la cererea executorului judecătoresc sau a părților în procedura de executare".

Potrivit materialelor cauzei s-a stabilit că, în procedura executorului judecătoresc Condrea Nadejda spre executare silită se află documentul executoriu, titlu executoriu nr.2-1753/2021 din 19 aprilie 2022, emis de Judecătoria Cahul, sediul Central, privind încasarea sumei de 7463,31 USD și 4865 lei datorie, de la Popa Andrei în contul creditorului Caciurianț Vladimir (f.d.5 verso).

Prin încheierea de intentare a procedurii de executare nr.154-78/22 din 12 iulie 2022, s-a dispus intentarea procedurii de executare a documentului executoriu, titlu executoriu nr.2-1753/2021 din 19 aprilie 2022, emis de Judecătoria Cahul, sediul Central, s-a acordat un termen de executare benevolă de 15 zile şi a fost citat debitorul pentru data de 12 august 2022, ora 11:00 (f.d.8).

Ulterior, la data de 12 iulie 2022 a fost emisă încheierea privind asigurarea executării documentului executoriu, în temeiul căreia executorul judecătoresc a aplicat din oficiu un șir de măsuri asigurătorii cu scopul de executare efectivă a documentului executoriu (f.d.8 verso, 9).

Reieșind din informațiile parvenite de la instituțiile deținătoare de registre de stat, s-a stabilit că debitorul Popa Andrei, nu deține mijloace bănești la conturi bancare, bunuri mobile, care ar putea fi urmărite în contul stingerii datoriei, nu este angajat în câmpul muncii, deține doar bunuri imobile (f.d.10, 11, 12, 13, 14).

Pe durata ultimilor aproximativ trei ani, în cadrul procedurii de executare au fost identificate şi supuse urmăririi bunuri imobile aparținând debitorului, asupra acestora fiind întreprinse acțiuni procedurale prevăzute de legislația în vigoare, inclusiv aplicarea sechestrului şi inițierea procedurilor de valorificare, au fost petrecute trei licitații de vânzare bunurilor ce aparțin debitorului (f.d.15, 16, 17, 20-21, 22-23, 26, 27, 28-29, 32, 39-40, 42).

Creditorul Caciurianț Vladimir a solicitat transmiterea bunurilor în contul achitării creanțelor, iar transmiterea bunurilor nu a avut loc precum că creditorul nu a achitat cheltuieli de executare (f.d.45).

În procesul executării silite s-a stabilit că debitorul nu traversează frontiera de stat (f.d.54-55).

Creditorul prin cerere, a solicitat înaintarea în instanța de judecată a demersului cu privire la aplicarea în privința debitorului a interdicției de a părăsi țara (f.d.49-50).

Astfel, la data de 06 martie 2026 executorul judecătoresc Condrea Nadejda a înaintat demersul, prin care a solicitat aplicarea interdicției de a părăsi țara, pe un termen de 06 luni, în privința debitorului Popa Andrei în scopul asigurării executării documentului executoriu. Așa cum, la executare silită se află documentele executorii nr.2-1753/2021 din 19.04.2022, emis de Judecătoria Cahul, sediul Central, privind încasarea datoriei de la Popa Andrei în beneficiul creditorului Caciurianț Vladimir.

În astfel de circumstanțe se atestă că, de către executorul judecătoresc au fost luate toate măsurile de asigurare necesare pentru executarea documentului executoriu, însă necătând la măsurile de asigurare întreprinse, până în prezent documentul executoriu judecătoresc nu s-a executat.

Potrivit materialelor cauzei, se atestă că debitorul Popa Andrei a participat la acțiunile de executare, fiind prezent la întocmirea actelor procedurale și fiind informat despre desfășurarea procedurii de executare și din partea debitorului nu au fost contestate actele executorului judecătoresc.

Astfel, Completul de judecată constată eronată poziția instanței de fond precum că, executorul judecătoresc Condrea Nadejda nu a demonstrat că a întreprins toate măsurile necesare, nefiind prezentate înscrisuri care ar confirma efectuarea tuturor măsurilor prevăzute de lege pentru asigurarea executării documentului executoriu, executorul judecătoresc urma mai întâi să anunțe în căutare debitorul pentru a se asigura prezența acestuia în fața executorului judecătoresc, totodată, executorul judecătoresc nu a argumentat cum anume interdicția de a părăsi țara va contribui la executarea documentului executoriu.

Or, executorul judecătoresc a anexat la demersul înaintat probe care demonstrează că a întreprins toate măsurile posibile de asigurare a documentului executoriu.

În acest sens, se notează că debitorului Andrei Popa i-a fost acordat un termen de 15 zile pentru executarea benevolă a documentului executoriu, însă acesta nu a întreprins careva măsuri pentru a executa documentului executoriu pe parcurs a 4 ani, or, hotărârea judecătorească este obligatorie pentru părțile în proces, iar careva probe care să confirme contrariul la materialele dosarului lipsesc.

Din probele anexate de executorul judecătoresc instanța de judecată constată că, măsurile de asigurare aplicate nu au dat careva rezultat, au fost petrecute 3 licitații de vânzarea bunurilor ce aparțin debitorului Popa Andrei, care nu s-au soldat cu succes (creditorul a solicitat transmiterea bunurilor în contul achitării creanțelor, iar transmiterea bunurilor nu a avut loc deoarece creditorul nu a achitat cheltuielile de executare) şi pe cale de consecință este imposibil executarea documentului executoriu.

Totodată, s-a stabilit că debitorul Popa Andrei nu a întreprins careva măsuri de executare eficientă a documentului executoriu, fiindu-i acordat un termen rezonabil.

În acest sens instanța de recurs menționează că, neexecutarea hotărârii judecătorești definitive, constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil şi o ingerință a art.6 § 1 al CEDO, ori potrivit jurisprudenței CEDO, executarea unei hotărâri judecătorești trebuie privită ca o parte integrantă a unui proces conform prevederilor articolului 6 § 1 al Convenției - dreptul la un proces echitabil.

Totuși, Completul remarcă că, acest drept ar fi iluzoriu dacă sistemul legal național al unui Stat Contractant ar permite în final ca o hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă să rămână neexecutată în detrimentul unei părți. În cazul dat, creditorul dispune de o hotărâre de judecată de încasare a unei sume bănești, rămasă definitivă şi neexecutată pe parcursul unei perioade îndelungate.

Reieșind din principiul proporționalității, aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Popa Andrei, ca măsură de asigurare, nu lezează dreptul la libera circulației a debitorului garantat de art.27 din Constituția RM și art.2 al Protocolului nr.4 CEDO. Or, aceasta este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim și este necesară într-o societate democratică, prin faptul că această măsură este necesară pentru protejarea drepturilor creditorului Caciurianț Vladimir la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO, prin împiedicarea tergiversării executării

unei hotărâri judecătorești. Mai mult ca atât, potrivit probelor prezentate, debitorul cunoaște despre datoria pe care o are față de creditor și un termen îndelungat nu a întreprins acțiuni de stingerea datoriei.

Cu atât mai mult că, conform constatărilor Curții europene măsura restrictivă trebuie să fie prevăzută expres de lege, să aibă la origine un temei legal și să fie aplicată doar după expirarea termenului de executare benevolă a titlului executoriu și după întreprinderea unor eforturi rezonabile pentru a percepe datoria prin alte mijloace, astfel, încât restricția să fie o ultimă soluție de natură a influența conduita și responsabilitatea debitorilor pentru executarea titlurilor executorii.

În acest sens, instanța de recurs statuează că, aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului este o măsură ce are drept scop executarea documentului executoriu în termene rezonabile și nu limitarea dreptului debitorului la libera circulație.

În lumina celor constatate, pe raționamentele enunțate, Completul de judecată conchide necesitatea admiterii recursurilor depuse, cu casarea integrală a încheierii emise de prima instanță și cu soluționarea prin decizie a problemei în fond, prin care se admite demersul executorului judecătoresc Condrea Nadejda privind aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Popa Andrei pe un termen de 06 luni.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art.427 lit.c), art.428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se admit recursurile declarate de executorul judecătoresc Condrea Nadejda și de creditorul Caciurianț Vladimir.

Se casează integral încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 08 iulie 2026, pronunțată în cauza civilă la demersul executorului judecătoresc Condrea Nadejda privind aplicarea față de debitorul Popa Andrei a interdicției de a părăsi țara, soluționând prin decizie problema în fond, după cum urmează:

Se admite demersul executorului judecătoresc Condrea Nadejda privind aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Popa Andrei.

Se aplică interdicția de a părăsi țara pe un termen de 06 (șase) luni în privința lui Popa Andrei, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****

Se obligă executorul judecătoresc să efectueze periodic, o dată în lună, controlul privind necesitatea menținerii prezentei interdicții în privința lui Popa Andrei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul **Evgheni Bancov**

Judecătorii **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco